

województwie składają Ministrowi Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska w celu zaopiniowania i przekazania Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

3. Wydanie zezwolenia na przeznaczenie gruntów na cele obronności kraju następuje na

wniosek Ministra Obrony Narodowej skierowany do Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego lub wojewody."

- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Pińkowski*

13

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 lutego 1981 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie przekazywania nieruchomości rolnych i niektórych innych nieruchomości położonych na terenie gromad pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. z 1974 r. Nr 10, poz. 64) oraz art. 276 Kodeksu cywilnego zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968 r. w sprawie przekazywania nieruchomości rolnych i niektórych innych nieruchomości położonych na terenie gromad pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Dz. U. z 1969 r. Nr 1, poz. 1 i z 1974 r. Nr 22, poz. 131) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule rozporządzenia wyraz: „gromad” zastępuje się wyrazem: „gmin”;
- 2) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Organem uprawnionym do wydania decyzji w sprawie przekazania nieruchomości jest:

- 1) naczelnik gminy, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w pkt 2 i 3, po zasięgnięciu opinii czynnika społecznego, a zwłaszcza samorządu rolniczego,
- 2) dyrektor zjednoczenia podporządkowanego Ministrowi Rolnictwa co do nieruchomości przekazywanej przedsiębiorstwu zgrupowanemu w zjednoczeniu lub przedsiębiorstwu innego zjednoczenia podporządkowanego Ministrowi Rolnictwa,
- 3) wojewoda co do przekazywania nieruchomości

na cele obrony i bezpieczeństwa Państwa.”

- 3) w § 4 skreśla się ust. 4 i 5,

- 4) § 11 skreśla się,

- 5) w § 13 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W wypadkach uzasadnionych wyjątkowymi względami właściwy minister, a w stosunku do jednostek podległych radom narodowym — wojewoda może zezwolić na wybudowanie nowych zabudowań na koszt ubiegającego się o przekazanie gruntów na cele nierolnicze, chociażby koszty ich budowy były wyższe od kosztów przeniesienia.”

- 6) w § 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przekazywanie rolniczym spółdzielniom produkcyjnym w użytkowanie nieruchomości państwowych, określonych w § 1 niniejszego rozporządzenia, a położonych na terenie miast, odbywa się w trybie przepisów o przekazywaniu terenów w użytkowanie organizacjom społecznym, z tym że decyzje o przekazaniu wydaje terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego właściwy dla danego miasta.”

- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Pińkowski*

14

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 lutego 1981 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych prowadzonych poza resortem oświaty i wychowania oraz nadzoru pedagogicznego nad nimi.

Na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. z 1961 r. Nr 32, poz. 160, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i z 1975 r. Nr 45, poz. 234) oraz w związku z art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139, z 1977 r. Nr 11, poz. 44 oraz z 1978 r. Nr 14, poz. 61 i Nr 31, poz. 130) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1976 r. w sprawie określenia szkół i innych placówek

oświatowo-wychowawczych prowadzonych poza resortem oświaty i wychowania oraz nadzoru pedagogicznego nad nimi (Dz. U. Nr 29, poz. 171) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3 po wyrazach: „innymi placówkami oświatowo-wychowawczymi” dodaje się wyrazy: „z wyjątkiem szkół rolniczych i innych placówek oświaty rolniczej”;

- 2) dotychczasową treść § 3 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

2. Nadzór pedagogiczny nad szkolnictwem rolniczym i innymi placówkami oświaty rolniczej sprawuje Minister Rolnictwa, który w szczególności:

- 1) ustala wytyczne w sprawie planów rozwoju oświaty rolniczej, określające wielkość, kierunki i formy kształcenia kadr na potrzeby rolnictwa,
- 2) ustala zasady tworzenia i funkcjonowania szkół rolniczych oraz innych placówek oświaty rolniczej,
- 3) na podstawie wojewódzkich projektów planów rocznych i wieloletnich opracowuje zbiorcze projekty planów rocznych i wieloletnich kształcenia i rozwoju szkolnictwa rolniczego oraz innych placówek oświaty rolniczej,
- 4) opiniuje zamierzenia inwestycyjne szkolnictwa rolniczego, ujęte w projektach planów wojewódzkich,
- 5) ustala limity przyjęć uczniów do szkół,
- 6) opracowuje zapotrzebowanie na kadry pracowników pedagogicznych szkół i innych placówek oświaty rolniczej,
- 7) przygotowuje projekty nomenklatury zawodów i specjalności zawodowych szkolnictwa rolniczego,

- 8) zatwierdza plany i programy nauczania dla szkół rolniczych i innych placówek oświaty rolniczej,
- 9) ustala normy zaopatrzenia szkół w pomoce naukowe,
- 10) ustala zasady przyjęć kandydatów do szkół, promowania i egzaminowania uczniów,
- 11) ustala zakres i formy opieki socjalno-bytowej nad uczniami,
- 12) przeprowadza kontrolę i ocenę pracy dydaktyczno-wychowawczej szkół oraz inicjuje środki zapewniające doskonalenie tej pracy.

3. Przy wykonywaniu zadań określonych w ust. 2 pkt 2, 8, 10 i 11 Minister Rolnictwa uwzględnia wytyczne ustalane przez Ministra Oświaty i Wychowania w zakresie szkolnictwa zawodowego; zadanie określone w ust. 2 pkt 12 wykonuje wspólnie z Ministrem Oświaty i Wychowania."

3) w § 4 skreśla się wyrazy: „przy pomocy kuratorium oświaty i wychowania”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Pińkowski

15

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 lutego 1981 r.

w sprawie czasu pracy i zasad wprowadzania w uspołecznionych zakładach pracy dodatkowych dni wolnych od pracy w 1981 r.

Na podstawie art. 129 § 2, art. 145 i art. 150 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się w 1981 r. w uspołecznionych zakładach pracy czas pracy w wymiarze średnio 42 godzin tygodniowo, przyjmując za podstawę następujące rozkłady czasu pracy i okresy rozliczeniowe:

- 1) czterotygodniowy, obejmujący trzy tygodnie pracy pięciodniowej w wymiarze 40 godzin tygodniowo oraz jeden tydzień pracy sześciodniowej w wymiarze 48 godzin; przy tym rozkładzie czasu pracy liczba dodatkowych dni wolnych od pracy wynosi 38,
- 2) trzytygodniowy, obejmujący dwa tygodnie pracy pięciodniowej w wymiarze 40 godzin pracy tygodniowo oraz jeden tydzień pracy sześciodniowej w wymiarze 46 godzin; przy tym rozkładzie czasu pracy liczba dodatkowych dni wolnych od pracy wynosi 34,
- 3) dwutygodniowy, obejmujący jeden tydzień pracy pięciodniowej w wymiarze 40 godzin tygodniowo oraz jeden tydzień pracy sześciodniowej w wymiarze 48 godzin, z tym że wyrównanie wymiaru czasu pracy do 42 godzin średnio na tydzień i dodatkowych dni wolnych od pracy do 38 w roku następuje w okresie całego roku 1981 przez udzielenie dodatkowych dni wolnych od pracy w liczbie 12 w innych terminach (1 dzień za każdy miesiąc zatrudnienia w tym rozkładzie czasu pracy).

2. Soboty lub inne dni wolne od pracy, poza dniami ustawowo wolnymi od pracy, wynikające z rozkładów

czasu pracy, o których mowa w rozporządzeniu, są dodatkowymi dniami wolnymi od pracy.

3. Rozkłady czasu pracy i terminy dodatkowych dni wolnych od pracy ustalają kierownicy zakładów pracy w porozumieniu z zakładowymi przedstawicielstwami związków zawodowych, kierując się wytycznymi właściwych ministrów, kierowników urzędów centralnych, wojewodów i prezydentów miast stopnia wojewódzkiego, wydanymi po porozumieniu z właściwymi statutowo organami związków zawodowych.

4. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych, wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego mogą — w granicach norm czasu pracy wymienionych w ust. 1 — wyrażać zgodę, na podstawie wniosków załóg podległych im zakładów pracy, na wprowadzenie większej liczby dodatkowych dni wolnych od pracy niż wynikająca z rozkładów czasu pracy wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2 przez przedłużenie dziennej normy czasu pracy, nie więcej niż do 8,5 godziny, w niektórych dniach tygodnia lub okresach sezonowego nasilenia działalności zakładu pracy.

5. Przy ustalaniu rozkładów czasu pracy, przewidujących dodatkowe dni wolne od pracy, kierownicy zakładów pracy powinni uwzględniać wymogi pełnego wykorzystania maszyn i urządzeń, pracy w ruchu ciągłym, pracy wielozmianowej oraz potrzeby utrzymania normalnego rytmu działalności gospodarczej i zaspokajania codziennych potrzeb społeczeństwa lub warunki organizacyjne (np. w przemyśle, handlu i usługach, w zakładach o sezonowym nasileniu działalności, w budownictwie, rol-